

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: V. P., bytem B. S., Germany, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ), se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze 12.12.2010 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2010 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č. I ze dne 13.5.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 12.12.2010 doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím žalované se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2010 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.II č.j. X ze dne 13.5.2010, kterým mu zvýšila od 1.5.2004 starobní důchod podle § 56 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.11.2010 je mimo jiné uvedeno, že pro výši důchodu byla započtena doba pojištění 15.797 dní, z toho v českém důchodovém pojištění 4.702 dní a v německém 11.095 dní; osobní vyměřovací základ byl určen v souladu s § 16 zákona jako průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období, tj. v případě žalobce období let 1986-2002, když úhrny vyměřovacích základů i koeficienty nárůstu za jednotlivé kalendářní roky jsou uvedeny v součásti rozhodnutí, tj. v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 9.2.2010, takže osobní vyměřovací základ žalobce činí 5.277,-Kč a tudíž procentní výměra ke dni nároku na důchod za 43 roků činí 64,50 % výpočtového základu, tj. 3.404,-Kč; dále byl*

popsán způsob zjišťování skutečné výše důchodu v souladu s článkem 46 odst. 2 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, kdy s ohledem na poměr dob pojištění získaných podle českých právních předpisů k celkové době pojištění získaných ve všech členských státech činí základní výměra 390,-Kč a procentní výměra 1.014,-Kč, tj. celkem 1.404,-Kč měsíčně; rovněž k námitce žalobce bylo uvedeno, že vyměřovací základ za období zaměstnání od 1.1. do 9.10.1969 ve výši 5.824,-Kč byl k výpočtu starobního důchodu použitý, ale přes veškerá šetření se nepodařilo prokázat, že za dobu od 10.10.1969 do 1.10.1970 bylo odváděno pojištění, proto tato doba nemohla být zhodnocena při přiznání důchodu.

Žalobce v žalobě doplněné k výzvě soudu mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože žalovaná nepřihlédla k místopřísežným prohlášením svědků J. D., M. V. a Z. K., kteří společně potvrdili, že v době od 10.10.1968 do 1.10.1970 byl členem orchestru Revival klub Praha, který vystupoval na základě uzavřených smluv s Pragokoncртом i v zahraničí různě dlouhou dobu, ale daně za členy orchestru platil jeho vedoucí, což byl Z. K. žijící nyní ve Švýcarsku. Pokud za něho Pragokonzert neodváděl pojištění, není to důsledkem jeho liknavosti ani jeho vinou, on peníze řádně odvedl a zbytek nemohl ovlivnit a paralelně se toto vztahuje i na odevzdání daní v tehdejším „Pražském kulturním středisku“ – dnes „Obecní dům“. Žalobce také připojil kopii „Potvrzení o výši příjmu umělce“ od Obecního domu z roku 2005, jehož kopii má k dispozici i ČSSZ, ale v korespondenci s ČSSZ trvající 10 let o tomto zmínku nenašel, pouze bylo přihlédnuto k jeho zpětnému doplacení pojistného od 11.10. do 31.12.1968; navíc 18.6.1970 potvrdil vedoucí odd. ALA Pragokonzertu V. S., že je angažován za honorář v NSR, jelikož mu rodiče chtěli poslat do Německa pár osobních věcí a měli problémy na celnici. Závěrem žalobce uvedl, že nevidí žádný důvod, proč by měl nésti důsledky lhostejnosti státu, proto podává žalobu proti rozhodnutí ze dne 23.11.2010. (K žalobě mimo jiné přiložil kopii napadeného rozhodnutí.)

*Žalovaná při zaslání žaloby ve svém vyjádření dne 4.3.2011 zdůraznila, že nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 23.11.2010 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby, protože postupovala podle platných právních předpisů a není si vědoma pochybení s odkazem na vyhlášku č. 102/1964 Sb. (§ 61 odst. 1, 3 a 4) a vyhlášku č. 128/1975 Sb. (§ 75 odst. 1 až 4), jelikož žalobce se domáhá zhodnocení umělecké činnosti od 10.10.1969 do 1.10.1970. Žalobce prostřednictvím německého nositele pojištění uplatnil dne 22.10.2002 žádost o starobní důchod, který mu byl přiznán rozhodnutím ze dne 24.5.2006 od 3.11.2003 dle § 29 písm. a) zákona a podle článku 26 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o sociálním zabezpečení č. 94/2002 Sb.m.s. (dále jen **Smlouva**) a počínaje 1.5.2004 i s přihlédnutím k Nařízení 1408/71 a k Nařízení 574/72, kdy mu byla po rozsáhlém důkazním řízení zhodnocena doba pojištění v celkovém rozsahu 42 roků a 93 dnů (na území ČR doba pojištění od 1.9.1956 do 10.10.1968 v rozsahu 4.338 dnů; dle potvrzení německého nositele pojištění byla zhodnocena doba od 1.10.1970 do 30.11.2002 v rozsahu 11.085 dnů pojištění). Žalobce požadoval i zhodnocení doby pojištění od 11.10.1968 do 31.7.1970 jako dobu umělecké činnosti, takže po doplacení dlužného pojistného žalobcem a na podkladě evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ** či **ELDP**) vyhotoveného dne 14.1.2009 Pražskou správou sociálního zabezpečení (dále jen **PSSZ**) pro Prahu 3 byla žalobci rozhodnutím ze dne 13.5.2010 označeném I. a II. zhodnocena doba umělecké činnosti od 11.10.1968 do 9.10.1969. Žalovaná také poukázala mimo jiné na dopis žalobce datovaný 26.1.2001, v němž uvedl, že dne 10.10.1969 emigroval do Německa a po udělení azylu v roce 1971 obdržel v roce 1979 německé občanství; z fotokopie rozsudku Okresního soudu v Ústí*

nad Labem ze dne 8.10.1976 č.j. 1T 530/76 vyplývá, že žalobce se zdržoval od 1.1.1971 v cizině bez povolení čsl. úřadů, když jako hudebník z povolání u umělecké agentury Pragokonzert Praha a jejím prostřednictvím získal v roce 1968 angažmá v Německé spolkové republice (dále jen *NSR* či nyní *SRN*) a poslední uzavřená smlouva byla časově omezená do 15.9.1970 s tím, že do konce roku 1970 se žalobce vrátí zpět do tehdejšího Československa, což však již žalobce neučinil. Pokud tedy žalobce 10.10.1969 emigroval, pak zcela logicky nebylo možné očekávat, že by byl účasten pojištění v době od 10.10.1969 do 1.10.1970, tedy v době, kdy věděl, že se zpět již nevrátí, že by sděloval Pragokonzertu výši hrubých výdělků, aby mohl být zařazen do příjmových stupňů pro účast na důchodovém pojištění. Žalovaná zdůraznila, že doba umělecké činnosti byla žalobci pro důchodové účely zhodnocena od 11.10.1968 do 9.10.1969 pouze z titulu doplacení pojistného dne 17.6.2009.

V dalším vyjádření dne 3.5.2011 žalovaná po doplnění žaloby žalobcem odkázala na vyjádření ze dne 4.3.2011 a zdůraznila, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl v době od 10.10.1968 do 1.10.1970 přihlášen k účasti na pojištění a mimo jiné také uvedla, že žalobce vystupoval jako svědek v řízení vedeném před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 4Cad 47/2008, v jehož rámci se J. Z. K. domáhal započtení doby pojištění v roce 1968 až 1971, avšak žaloba byla zamítnuta rozsudkem ze dne 22.10.2009 s tím, že pokud by se žalobci v budoucnu podařilo opatřit doklad, že byl pojištěn tak, jak stanoví § 74 odst. 1 vyhlášky č. 128/1975 Sb., může kdykoli tento doklad předložit ČSSZ a ta žalobci tuto dobu pojištění započte pro účely stanovení výše starobního důchodu; z dávkových spisů žalobcem navržených svědků J. D. a V. P. bylo zjištěno, že nemají rovněž dobu, která se shoduje částečně s dobou, kterou žalobce prokazuje, započítanou pro účely důchodových nároků.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného ohledně žalobce žalovanou soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejích vyjádřeních ze dne 4.3. a 3.5.2011 odpovídají obsahu spisu:

** Rozhodnutím ze dne 24.5.2006 žalovaná přiznala žalobci od 3.11.2003 (tj. dosažení důchodového věku a s přihlédnutím k německým dobám pojištění – 11.085 dnů + česká doba 4.338 dnů) starobní důchod podle § 29 písm. a) zákona a článku 26 Smlouvy a počínaje 1.5.2004 i s přihlédnutím k Nařízení 1408/71 a 574/72 ve výši 686,-Kč měsíčně a vycházela z výpočtového základu 1.723,-Kč, jehož výše odpovídá osobním vyměřovacímu základu (dále jen **OVZ**) 1.723,-Kč za roky 1968 až 2002.*

* Rozhodnutím č. I. ze dne 13.5.2010 žalovaná upravila žalobci podle § 56 zákona a podle článku 26 Smlouvy od 3.11.2003 starobní důchod tak, že činí měsíčně 704,-Kč, jelikož dodatečně byla prokázána doba pojištění od 10.10.1968 do 9.10.1969 (doba pojištění od 10.10.1969 do 31.7.1970 nebyla prokázána), takže v českém důchodovém pojištění žalobce získal 4.702 dní, v německém 11.095 dní, tedy celkem 15.797 dní; v odůvodnění bylo uvedeno, že výpočtový základ činil 1.102,-Kč a jeho výše odpovídala OVZ 1.132,-Kč zjištěnému za roky 1969-2002.

* Rozhodnutím č. II. ze dne 13.5.2010 žalovaná zvýšila žalobci na jeho žádost podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona starobní důchod od 1.5.2004 na částku 1.430,-Kč měsíčně s odůvodněním, že dne 9.10.2008 žalobce zaslal žádost o dodatečný zápočet doby pojištění v letech 1968-1969 a ČSSZ poté provedla nový výpočet dílčího důchodu podle článku 46 odst. 2 Nařízení č. 1408/71 s tím, že OVZ byl stanoven podle článku 47 odst. 1 písm. d) téhož Nařízení; také bylo uvedeno, že výplata starobního důchodu podle § 56 zákona náleží 3 roky zpětně ode dne zaslání žádosti o dodatečný zápočet doby pojištění pro důchodové účely, tj. od

9.10.2005; dodatečně byla prokázána doba pojištění od 10.10.1968 do 9.10.1969, nebyla však prokázána doba pojištění od 10.10.1969 do 31.7.1970 (u rozhodnutí č. I a č. II ze 13.5.2010 není připojen žádný doklad o jejich doručení žalobci).

* Žalobce podal k poštovní přepravě dne 6.6.2010 námitky proti rozhodnutí č.1 a 2 ze dne 13.5. (2010), která mu došla 27.5.2010 (*namítal, že mu chybí uznání doby od 10.10.1969 do 1.10.1970, když hudebníkem z povolání v tehdejší ČSSR byl od 11.10.1968 do 31.12.1970 – hrál v pražském Revival klubu pod vedením Ing. Z. K., který má podobné problém s důchodem jako on, ve Švýcarech a Německu, přičemž jmenovaný odevzdával pravidelně za všechny zaměstnance daně hotově v devizách v Praze do rukou pracovníkům Pragokonzertu; rovněž se dožadoval sdělení, jaký vyměřovací základ mu byl stanoven od 1.9.1956 do 31.3.1966 a v době jeho zaměstnání u Pragokonzertu a Pražského kulturního střediska /dnes Obecní dům/*).

* *Rozhodnutím ze dne 23.11.2010 (vypraveno dne 25.11.2010) byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č. II. ze dne 13.5.2010, u rozhodnutí však není připojen doklad o doručení žalobci.*

* Ze založené kopie rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 1T 530/76 ze dne 8.10.1976 vyplývá, že žalobce byl uznán vinen z trestného činu opuštění republiky dle § 109 odst. 2 tr. zák., protože po ukončení angažmá v NSR, které měl sjednané prostřednictvím umělecké agentury Pragokonzert Praha, se ve stanovené lhůtě do 31.12.1970 zpět do ČSSR nevrátil a rozhodl se v NSR trvale zůstat, takže od 1.1.1971 se zdržuje v cizině bez povolení čsl. úřadů; v srpnu 1970 žalobce poslal Pragokonzertu dopis s požadavkem na prodloužení pobytu v NSR, protože si tam zakoupil hudební aparaturu a elektronické varhany, což není schopen do konce r. 1970 splatit, ale nebylo mu vyhověno, proto zůstal v NSR bez povolení.

* V podáních doručených žalované dne 6.12.2000 a 1.2.2001 žalobce mimo jiné uvedl, že 10.10.1969 přešel hranice ČSSR do Německa, emigroval a po udělení asyly (politického) v r. 1971 obdržel v r. 1979 německé občanství.

* Ze založených písemností vyplývá, že na základě dříve uvedených záznamů byl vyžádán ELDZ od PSSZ Praha 3, ale založen je ELDP vyhotovený 9.12.2008 na dobu od 1.1. do 31.12.1969, který byl 14.1.2009 opraven na dobu pojištění 11.10.1968 až 9.10.1969, avšak otisk úředního razítka neodpovídá tomuto názvu, jelikož tam je uvedeno PSSZ – územní pracoviště č. 81, Seifertova 47, 130 44 Praha 3, z čehož těžko kdokoli mimo ČSSZ a PSSZ pozná či dovodí, že se jedná o PSSZ Praha 3; soudu se nepodařilo zjistit, z jakého důvodu byl tento ELDP vyhotoven a opraven i na základě jakých rozhodnutých skutečností a zejména proč byla doba pojištění vykázána žalobci pouze do 9.10.1969.

* Dle potvrzení o výši příjmu umělce (vydal dne 1.6.2005 Obecní dům Praha, dříve PKS, tj. Pražské kulturní středisko) v roce 1968 činil celkový příjem žalobce 8.350,-Kčs a režijní náklady 1.670,-Kčs, v roce 1969 celkový příjem 7.280,-Kčs a režijní náklady 1.456,-Kčs.

V této věci byla *opatřením* místopředsedy Krajského soudu v Plzni JUDr. Václava Roučky ze dne 7.7.2011 dle § 44 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, věc *přidělena k vyřízení JUDr. Aleně Hocké* v důsledku změny rozvrhu práce uvedeného soudu účinné od 1.7.2011 místo dosud vyřizující soudkyně JUDr. Olgy Charvátové.

Dle zjištění u Okresního soudu Ústí nad Labem byl sice žalobce odsouzený za trestný čin za opuštění republiky rozsudkem ze dne 8.10.1976 sp. zn. 1T 530/1976 a rehabilitován

byl dne 9.4.1991 (sp. zn. 1Rt 256/91), avšak spisy nejsou k dispozici, neboť byly zničeny při povodních v roce 2002 a k dispozici je pouze příslušný rejstřík spisů T a Rt.

Z vyžádaného spisu Městského soudu v Praze sp.zn. 4Cad 47/2008 týkajícího se J. Z. K. vyplývá z rozsudku ze dne 22.10.2009, že jím byla zamítnuta žaloba jmenovaného proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 13.9.2007, jímž mu byl přiznán starobní důchod od 12.6.2002 ve výši 936,-Kč měsíčně (v odůvodnění rozsudku je mimo jiné uvedeno, že žalobci nebylo vyhověno v započtení doby pojištění v letech 1968-1971, kdy byl veden jako profesionální hudebník pod Pražským kulturním střediskem, Pragokonzertem a Redutou, s poukazem na to, že spoluhráčům z orchestru V. P. byla započtena doba zaměstnání v ČR do 10.10.1968 a od 1.10.1970 v Německu a J. D. byla započtena doba zaměstnání do 31.12.1968 a poté až od 1.1.1971.)

Z vyžádaných dávkových spisů osob, které žalobci místopřísežným prohlášením potvrdily dobu účinkování jako hudebníka v souboru Revival klub Praha od 10.10.1968 do 31.12.1970 vyplývá, že J. D., nar. 1944, byla započtena doba pojištění pouze do 31.12.1968 a poté až od 1.1.1971 a J. Z. K., nar. 1941, byla započtena doba pojištění v ČR do 15.4.1968 a poté od 1.1.1971 ve Švýcarsku.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno i s ohledem na ustanovení § 68 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., v platném znění), kde jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal

s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (*dle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*).

Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru, že **žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2010 č.j. X je důvodná**, neboť zjistil, že nejenom toto, ale i jemu předcházející rozhodnutí č. I ze dne 13.5.2010, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost. Žalovaná se totiž v rozhodnutí ze dne 23.11.2010 plně nevypořádala s námitkami žalobce ze dne 5.6.2010, což způsobuje vady řízení. Žalobce písemně dne 5.6.2010 podal námitky proti rozhodnutí č. I a 2 z 13.5.2010, v nichž se dožadoval uznání doby (pojištění) od 10.10.1969 do 1.10.1970, když hudebníkem z povolání v tehdejší ČSSR byl od 11.10.1968 do 31.12.1970, avšak žalovaná se v rozhodnutí o námitkách vyjádřila pouze k době od 10.10.1969 do 1.10.1970 (*žalobce má v OLDP ze dne 9.2.2010 započtenou dobu pojištění od 11.10.1968 do 9.10.1969 v České republice, dále jen ČR, a od 1.10.1970 má započtenou dobu pojištění v SRN*). Ačkoliv žalobce námitky podal proti oběma rozhodnutím (č. I a č. II) ze dne 13.5.2010, žalovaná v napadeném rozhodnutí ze dne 23.11.2010 zmínila pouze rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu dle § 56 písm. b) zákona od 1.5.2004, tj. rozhodnutí č. II – žalobci jím byl podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona zvýšen starobní důchod od 1.5.2004 na částku 1.430,-Kč s ohledem na stanovení OVZ ve smyslu čl. 47 odst. 1 písm. d) Nařízení č. 1408/71 i s přihlédnutím k dodatečně prokázané době pojištění; nebylo však vůbec zmíněno rozhodnutí č. I o úpravě starobního důchodu žalobce od 3.11.2003 podle § 56 zákona a podle čl. 26 Smlouvy, i když se žalovaná vyjádřila k námitce týkající se vyměřovacího základu doby zaměstnání od 1.9.1956 do 31.12.1964 (konstruktér u Strojbalu) a od 1.9.1963 do 31.3.1966 (vedoucí technického oddělení v krajském domě pionýrů), tedy dob uvedených v OLDP tvořícího nedílnou součástí rozhodnutí č. I. V odůvodnění rozhodnutí č. I bylo uvedeno, že výpočtový základ (dále jen **VPZ**) žalobce činil 1.102,-Kč a jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 1.132,-Kč, což však jsou evidentně rozdílné částky a lze se tedy domnívat, že se snad jednalo o písařskou chybu, ale ani s tímto pochybením se v námitkovém řízení žalovaná nevypořádala. V OLDP ze dne 9.2.2010 jsou OVZ a VPZ uvedeny ve shodné výši 1.132,-Kč, ale není z něho zjištělné, které další doby pojištění byly žalobci zhodnoceny, když obvykle je tato doba samostatně označena jako nově započtená na konci přehledu dob pojištění (*předmětný údaj je obsažen pouze v odůvodnění rozhodnutí č. I a II*). Soudu se také nepodařilo zjistit, jakým způsobem žalovaná došla k výpočtovému základu 1.102,-Kč či 1.132,-Kč (RVZ – 49.230,-Kč) za roky 1969-2002, ani předmětný výpočet nenalezl v dávkovém spisu. Rovněž soud nezjistil, na základě jakých rozhodných skutečností žalovaná započítala žalobci dobu pojištění v ČR pouze v roce 1969 od 1.1. do 9.10.; lze se tedy pouze domnívat, že tak učinila asi v souvislosti s citovanými podáními žalobce, v nichž jednoznačně sdělil, že emigroval do NSR dne 10.10.1969, jelikož datum emigrace zná nejlépe on. Nebylo ani přehlédnuto, že v rozhodnutí č. I z 13.5.2010 je ve výroku uvedeno jen ustanovení § 56 zákona, ačkoliv tento paragraf je členěn na odstavce 1 až 4 a odst. 1 je dále členěn na písmena a) až d), což žalovaná vůbec nezohlednila.

Soud také podotýká, že pro pojištěnce je vcelku nepochopitelné, když např. v této věci měl žalobce v OLDP zpracovaném 10.5.2001, jehož kopii soudu zaslal, uvedenu i dobu zaměstnání od 1.10.1969 do 31.7.1970 (304 dnů), ale v OLDP ze dne 10.5.2001 a 9.2.2010 již tato doba uvedena nebyla a není patrné, na základě jakých rozhodných skutečností –

pravděpodobně původně byla vykázána tato doba jako doba pojištění asi na základě založeného potvrzení Pragokonzertu ze dne 18.6.1970 pro celní řízení obsahující sdělení, že žalobce je angažován za honorář v NSR od 1.10.1969 do 31.7.1970, což ale neprokazuje dobu pojištění od 1.10.1969 do 31.7.1970, ale osvědčuje pouze, kde byl angažován za honorář.

Z obsahu dávkového spisu, který měl být soudu zaslán kompletní, *není ani zjistitelný důvod započtení doby pojištění od 1.1. do 9.10.1969, čímž žalobce získal vyměřovací základ 5.824,-Kč*, ač doplacením pojistného od 11.10. do 31.12.1968 získal další vyměřovací základ 3.000,-Kč a za dobu zaměstnání od 1.1. do 10.10.1968 dosáhl vyměřovacího základu 10.519,-Kč, tedy celkem 13.519,-Kč za rok 1968. Pouze z poznámek jednotlivých oddělení ČSSZ založených ve spisu lze někdy dovodit důvod dalšího postupu, ale z rozhodnutí samého rozhodné skutečnosti zjistit nelze.

Dle názoru soudu je nanejvýš vhodné, aby jakékoliv rozhodnutí žalované ohledně výše přiznaného důchodu obsahovalo v odůvodnění rozhodnutí i způsob výpočtu či byl výpočet samostatný jako nedílná součást rozhodnutí, aby bylo ověřitelné, na základě jakých rozhodných skutečností byl výpočet proveden a zda tyto skutečnosti odpovídají evidenčnímu materiálu. V této věci tak tomu nepochybně není, takže i toto způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaná má i nadále možnost pro snadnější pochopení vydaného nového rozhodnutí uvést do přílohy rozhodnutí pro žalobce nezbytné skutečnosti, které není možno uvést do odůvodnění rozhodnutí např. pro rozsáhlost.

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil Nejvyšší správní soud i v rozsudku č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Za zjištěné situace, kdy napadené rozhodnutí i jemu předcházejí rozhodnutí č. I vykazují vady řízení, zejména pro nesrozumitelnost a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, ve spisu nemá (plnou) oporu a vyžaduje zásadní doplnění, **soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2010 i jemu předcházejí rozhodnutí č. I ze dne 13.5.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení bez jednání rozsudkem a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (§ 76 odst. 1 písm. a), b) a § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Žalobce obsahem žaloby namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, kterou by i v případě jejího nenamítání soud musel zkoumat ex offio, protože nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí a kučinění takového závěru soudem není zapotřebí namítání nepřezkoumatelnosti žalobcem. V této věci soud nepřezkoumatelnost pro vady řízení shledal, proto zrušil napadené rozhodnutí, ač se dále nezabýval dalšími žalobními body; za délku řízení se soud omlouvá.

Žalovaná tedy v této věci nejprve odstraní shora zjištěné nedostatky, řádně zhodnotí veškeré získané doby pojištění, v OLDP vykáže samostatně dobu pojištění získanou doplacením pojistného dne 17.6.2009 za dobu od 11.10. do 31.12.1968 žalobcem, a poté vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 21/2011 ze dne 29.8.2012, jehož výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. i správního řádu a rovněž bude uveden i důvod započtení doby pojištění od 1.1. do 9.10.1969. Soud podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (23.11.2010).

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. srpna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně